

Beslutningsforslag nr. **B 201**

Folketinget 2009-10

Fremsat den 6. april 2010 af Karen Hækkerup (S), Flemming Møller Mortensen (S), Maja Panduro (S),
Lise von Seelen (S) og Julie Skovsby (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om en forbedret indsats over for løsladte

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af denne folketingssamling at fremsætte lovforslag, der sikrer, at alle løsladte fra Kriminalforsorgens institutioner får udarbejdet en handleplan, der fokuserer på tiden efter løsladelsen. Kommunen skal

i samarbejde med Kriminalforsorgen altid udarbejde en udvidet og personlig handleplan, hvori alle væsentlige områder af den løsladtes liv berøres, og afholde et løsladelsesmøde inden løsladelsen.

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstiller vil med beslutningsforslaget opnå, at der altid og for alle løsladte udarbejdes en handleplan i fængslet, som altid følges op af tilflytterkommunen, og at samarbejdet og koordineringen af handleplaner mellem kriminalforsorg og kommuner kommer til at fungere.

Handleplanens indhold

Handleplanen skal berøre alle væsentlige områder af den indsatte liv, som har betydning for, hvorvidt den indsatte er i risiko for at begå ny kriminalitet.

Handleplanen fra kommunen bør derfor altid indeholde følgende indsatsområder:

- Job – eventuelt med jobtilskud, hvis dette er nødvendigt.
- Uddannelse – videreuddannelse eventuelt som opfølgning på uddannelse startet under afsoning.
- Bolig – hvis den indsatte ikke har en bolig, skal kommunen finde et passende boligtilbud. Det skal ske allerede inden løsladelsen, når kommunen får besked om løsladelsen.
- Fortsat behandling for misbrug, hvis dette er aktuelt.
- Social træning – dette skal være en mulighed også uden for Kriminalforsorgens institutioner.

Kommunens ansvar

Det er forslagsstillernes opfattelse, at kommunen skal tage større ansvar for samarbejdet, og det skal være kommunen, der har det overordnede ansvar for, at de nødvendige tiltag efter løsladelsen sættes i værk. For at sikre kommunen et økonomisk incitament til at foretage de nødvendige tiltag foreslår forslagsstillerne, at kommunen fratages sin statslige refusion til en eventuel overførselsindkomst for borgeren, hvis der ikke foreligger dokumentation for, at der er fulgt op på handleplanen, og at denne er koordineret med Kriminalforsorgen.

Løsladelsesmøder

For at sikre et godt samarbejde om løsladelsen og for at sikre placeringen af ansvaret, skal der senest 1 måned inden løsladelsen afholdes et løsladelsesmøde med deltagelse af alle relevante instanser. En repræsentant for fængslet og Kriminalforsorgen, en repræsentant for kommunen, den indsatte selv og

eventuelt behandlere, lærere eller andre relevante personer fra den indsatte tid i fængslet skal alle deltage i et møde, hvor detaljerne omkring løsladelsen fastlægges. På dette møde uddelegeres ansvaret, og det aftales, hvad planen er for den løsladte efter løsladelsen, hvor skal den løsladte bo, og om der skal startes uddannelse, job eller behandling. På den måde sikres det, at alle ved, hvem der har ansvaret for de forskellige tiltag, der skal sættes i værk, og at ingen giver slip, før andre tager over.

Gældende ret

Kriminalforsorgen har i dag pligt til i samarbejde med den indsatte snarest efter indsættelsen at udarbejde en plan for strafudståelsen og tiden efter løsladelsen, jf. § 31, stk. 2, i straffuldbyrdsloven. Planen skal jævnligt sammenholdes med den indsatte forhold under strafudståelsen og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold.

På samme måde har kommunen pligt til at koordinere handleplanerne med Kriminalforsorgen, jf. servicelovens §§ 140 og 141.

Målgruppen for de koordinerede handleplaner er i realiteten alle, der udstår en fængselsstraf på mere end 4 måneder, og dømte, der har en kortere afsoning, men som har andre forhold, der taler for, at der udarbejdes en handleplan. Det kan f.eks. være, at den dømte er under 18 år. Initiativet til koordinering af handleplanerne påhviler Kriminalforsorgen. Senest 1 år inden løsladelsen skal kommunen have besked fra Kriminalforsorgen med en dato for prøveløsladelsen. Hvis straffen er på under 1 år, skal det ske, senest 28 dage efter at straffen er påbegyndt.

Ifølge Servicestyrelsens projekt »God løsladelse« fra 2009 fungerer samarbejdet og koordineringen mellem kriminalforsorg og kommune rigtig dårligt i mange tilfælde.

Projekt God Løsladelse: erfaringer – metode og anbefalinger. Af Hanne Ramsbøl og Nell Rasmussen.

Bl.a. sker det, at institutioner, der henvender sig til kommuner for at indlede samarbejde, får det svar, at sagen er lukket, så længe klienten er indsat. Dette skyldes, at en henvendelse fra et fængsel 1 år før løsladelse slet ikke giver mening i kommunen – ikke blot fordi den indsatte sag vil være lukket, men

fordi kommunen generelt ikke kan igangsætte indsatser i så langt tid i forvejen.

Derudover har institutioner under Kriminalforsorgen ofte svært ved at finde den rigtige kontaktperson i kommunen

Konklusioner fra »Projekt god løsladelse«. Projektet var finansieret af Indenrigs- og Socialministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Direktoratet for Kriminalforsorgen, og Servicestyrelsen har forestået projektledelsen. Et.

Konsekvensen er, at der i alt for mange tilfælde ikke følges op på den handleplan, der skal udarbejdes i fængslet, og at der derfor ikke eksisterer en plan for den dømte efter løsladelsen. I disse tilfælde

bliver de dømte løsladt direkte til gaden – uden plan for bolig, arbejde eller videre behandling af eksempelvis stofmisbrug. Det ser forslagsstillerne som et stort problem i forhold til tilbagefald til ny kriminalitet. Hvis den tidligere kriminelle løslades fra fængslet uden planer for job, uddannelse og bolig, er risikoen for, at vedkommende begår ny kriminalitet alt for stor.

Det er derfor nødvendigt, at samarbejdet og koordineringen af handleplaner kommer til at fungere, og at der altid og for alle løsladte udarbejdes en handleplan i fængslet, som altid følges op af tilflytterkommunen.

*Skriftlig fremsættelse***Karen Hækkerup (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret indsats over for løsladte.

(Beslutningsforslag nr. B 201).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.